

6 Возненавидѣхъ оубо кѣмъ се вдаватъ на свѣтнѣ льщенїа : но азъ на Господа се надамъ.

7 Ще са радвамъ и ще са веселимъ въ милостьта Твоя : защото си видѣла скорбьта ми, познала си душата ми во утѣшенїа.

8 И не си ме затворилъ въ рѣката враждевна : поставилъ си на ширинѣхъ нозѣте ми.

9 Помилуй ма , Господи , защото самъ въ скорбь повѣхна : ѿ горька печаль оубо ми , душата ми , и утробата ми.

10 Защото изчезна въ болѣзнь живото ми , и години те ми во въздыханїа : изнеможе ѿ страданїе сила та ми , и костите ми се повредиха.

11 Въ сичките непрїатели мои быхъ укоръ , и въ ближните мои , весьма многш , и страхъ въ познаницыте мои : оубо кѣмъ се гледаха вонка ѿ мене бѣгаха.

12 Заковаренъ быхъ ѿ сѣрдцето както мъртвоеъ : станахъ както ссѣдъ счѣпенъ.

13 Защото чѣхъ перѣганїето на-мнозина : страхъ (веше) ѿ секаде , когато се сговориха на противъ ми : и сѣдмахасе да отложатъ животатъ ми.

14 Но азъ на Тебе , Господи , положихъ упованїе : рекохъ : Ты си Богъ мой.

15 Въ рѣцѣте Твои (сж) времената мои : избави ме изъ рѣка на-непрїатели те мои , и изъ гонители те мои.

16 Иви лице твоє надъ ракатъ твой : спаси ма въ милостьта Твоя.

17 Господи , дано не быхъ се посрамилъ , защото Те повыкахъ : нека се посрамятъ нечестивите , нека умълчатъ у ада.

18 Да бѣдатъ нѣми уста нечестивїи , които